

ת"פ 44417/12/13 - מדינת ישראל נגד אמיר חוסין

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

01 יוני 2015

ת"פ 44417-12-13 מדינת ישראל נ'

חוסין

ת"פ 44439-12-13

בפני כב' השופטת לימור מרגולין-יחידי

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

אמיר חוסין

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד גבריאל דניאל

ב"כ הנאשם עו"ד אלה דיין

הנאשם התייצב

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשם הורשע על יסוד הודאתו, כמפורט בהכרעת הדין. בעניינו של הנאשם תלוי ועומד מאסר על תנאי בר הפעלה לתקופה של 6 חודשים, בקשר לעבירת אלימות בת"פ 7096-12-11.

עניינו של כתב האישום שלפניי באירוע של חילופי דברים בין הנאשם לבין המתלונן ביום 21.12.2013, בעקבותיהם, כשהנאשם תחת השפעת אלכוהול, תקף הנאשם את המתלונן בכך שדחף אותו ונתן לו סטירות. למקום הגיע שוטר, והנאשם הורשע בהפרעה לשוטר בכך שסירב להיכנס לניידת המשטרה והשתולל בתא העצורים.

ב"כ המאשימה עמד על הערכים המוגנים שנפגעו, טען כי מתחם הענישה לאירוע בכללותו נע ממאסר מותנה עד שישה חודשי מאסר, וכי לאור עברו הפלילי המכביד ויתר נסיבות החומרה שציין, יש מקום שלא להסתפק במאסר מותנה

עמוד 1

ולהפעיל את המאסר המותנה שהוצג, הכל כמפורט על ידו. ב"כ הנאשם ביקשה לתת בכורה לשיקולי השיקום, כפי שהם באים לידי ביטוי בתסקירי שירות המבחן, ולחדש את המסר המותנה שהוצג לצד צו מבחן. הנאשם שיתף את ביהמ"ש בשינוי המשמעותי שהוא מצוי בעיצומו הכולל, הן הפסקה של צריכת אלכוהול וטיפול מעמיק בבעיית ההתמכרות לאלכוהול, ואין קבלה למשמורת יחידה של בנו הקטין, וטיפול בו.

בבואי לבחון את חומרת המעשים ונסיבותיהם, אני לוקחת בחשבון את העובדה שבתקיפה, שלא הייתה לה הצדקה ובוצעה על רקע צריכת אלכוהול, פגע הנאשם בגופו ובשלומו של המתלונן. כמו כן הנאשם פגע בהמשך בסדר הציבורי, והפריע לעבודתם התקינה של גורמי אכיפת החוק. עם זאת, בחינה של המעשים מעלה כי אין מדובר בתקיפה ברף גבוה, אלא במעשה אימפולסיבי, קצר, שלא מדרגת חומרה גבוהה. אותם דברים נכונים גם לגבי ההפרעה לשוטר, שהתבטאה בהיבטים מסוימים יותר בהתנגדות למעצר, ואף לכך יש השלכה על דרגת הפגיעה בערכים המוגנים.

לאור מדיניות הענישה ונסיבות המקרה, מקובל עליי מתחם הענישה שהציג ב"כ המאשימה, ממאסר מותנה ועד שישה חודשי מאסר הניתנים לריצוי בעבודות שירות, לאירוע בכללותו.

בתיק שלפניי ניתנו בעניינו של הנאשם שלושה תסקירים מפורטים, כשהנאשם מלווה ע"י שירות המבחן מראשית חודש אוגוסט 2014, אז פנה ליחידה להתמכריות ברמלה, והשתלב במסגרתה בטיפול. שירות המבחן עמד על הרקע האישי והמשפחתי של הנאשם, שהוא בן 24, התייחס לחברתו בעבר לחברה שולית, לעברו הפלילי המכביד, להתמכרותו לאלכוהול, וכן סקר בהרחבה את השינוי באורחות חייו של הנאשם, הירתמותו לטיפול, המוטיבציה שגילה ומגלה, שתאמה את שלבי הטיפול השונים, לקיחת האחריות, החרטה, ההכרה באלמנטים של אלימות ואימפולסיביות בהשפעה אלכוהול ומאמצי הנאשם לשינוי משמעותי בכל התנהלותו, כשהוא המפרנס העיקרי במשפחה, והמשמורן היחיד על בנו הפעוט. שירות המבחן ציין, כי למרות העבר הפלילי המכביד מאוד, שכלל גם ריצוי מאסרים מאז, במהלך תקופה הדחיה לא נפתחו נגד הנאשם תיקים נוספים. שירות המבחן פירט בהרחבה את הטיפול הן ביחידה להתמכריות והן בעמותת תאפשר, ומדברי הנאשם למדתי כי ההליך הטיפולי הקבוצתי הסתיים בהצלחה, וכעת הוא מצוי בשיחות פרטניות. שירות המבחן המליץ להאריך את המאסר המותנה ולהטיל צו מבחן. כידוע, המלצת שירות המבחן אינה מחייבת את ביהמ"ש, אלא שבהליך זה המלצה זו תואמת גם את התרשמותי ביחס לעונש ההולם את התיק שלפניי.

לקחתי בחשבון את העבר הפלילי המכביד מאוד שיש לנאשם, הכולל כאמור מאסרים, וזאת בגילו הצעיר, גיל 24, וכן לקחתי בחשבון את העובדה שניכרת חזרתיות ושיטתיות בביצוע עבירות פליליות. דווקא לאור נתונים אלה, יש חשיבות של ממש, הן לנאשם, ובעיקר לאינטרס הציבורי, בהליכי השיקום האינטנסיביים אליהם נרתם הנאשם, ובשינוי המשמעותי באורחות חייו. בפני ביהמ"ש עומדת תמונה ברורה ומפורטת לאחר תקופת טיפול בת 10 חודשים, ואני שותפה לעמדת הסנגורית, כי בנסיבות של הנאשם שלפניי, ולאור השינויים שחווה, האתגרים המשפחתיים הניצבים בפניו, עמם הוא מתמודד בהצלחה, יש מקום לתת בכורה להליך השיקומי ולשיקולים השיקומיים. בנוסף לנתון משמעותי זה, הבאתי בחשבון את ההודיה, לקיחת האחריות, חיסכון הזמן השיפוטי, העובדה שהנאשם היה במעצר בין התאריכים 21.12.2013 עד 30.12.2013, ולאחר מכן שהה במעצר בית מלא במשך 4 חודשים, ומאז הוא מצוי במעצר בית לילי. לקחתי בחשבון את הזמן שחלף, ולאור כל השיקולים האמורים, אני מעדיפה, כאמור, את האינטרס השיקומי.

אשר על כן, אני גוזרת על הנאשם את העונשים כדלקמן:

1. אני מחדשת את המאסר המותנה שהוטל בת"פ 7906-12-11 לשנתיים נוספות, באותם תנאים.
 2. מאסר על תנאי למשך 4 חודשים, לתקופה של 2 שנים והתנאי שהנאשם לא יעבור עבירה של הפרעה לשוטר.
 3. קנס בסך 500 ₪, או 2 ימי מאסר תמורתו. הקנס עד ליום 1.7.2015. לבקשת הנאשם יקוזז סכום הקנס מסכומים שהופקדו בתיקים העיקריים ובתיק המ"ת, וככל שקיימת יתרה היא תוחזר לב"כ הנאשם, עו"ד דיין.
 4. הנאשם יחתום על התחייבות בסך 5,000 ₪, להימנע במשך שנתיים מהיום מביצוע העבירות בהן הורשע. לא יחתום הנאשם, ייאסר לתקופה של 10 ימים.
 5. בהסכמת הנאשם, ניתן בזאת צו מבחן לתקופה של 12 חודשים. מובהר לנאשם, כי אם לא ימלא אחרי תנאי הצו, מוסמך בית-המשפט לחזור ולגזור את דינו.
- זכות ערעור לביהמ"ש המחוזי בתוך 45 יום מהיום.
- המזכירות תשלח עותק הפרוטוקול לשירות המבחן.

ניתנה והודעה היום י"ד סיוון תשע"ה, 01/06/2015 במעמד הנוכחים.

לימור מרגולין-יחידי, שופטת